

*Обични в Господа братя и сестри,
В първото посланието на св. ап. Павел до Тимотейчетем „Надявам се скоро да дойда при тебе, но това ти пиша, в случай, че закъснея, за да знаеш как трябва да се обхождат хората в Божия дом, който е църква на живия Бог, стълб и подпора на истината.”*

Този стих показва, че църквата като цяло, трябва да има определено място за среща с Бога, където облакът на Божието помазание и присъствие, да слиза върху хората. Така беше в Стария Завет. На много места Господ Бог беше казал: „Свикайте тържествено събрание”, „Събери людеите ми!” и т. н.

Тогава трябваше да има храм, където да се събира Божият народ. Новият Завет не прави изключение, както виждаме от I Тимотей 3:15. Тъй като Новият Завет е написан на гръцки, думата за църква е „еклисия”, което значи „събрание на повиканите от Бога”, с други думи „вярващи хора, събрани на едно място, за да служат на Бога”. Затова се казва и „богослужение”.

Църквата представлява тялото, семейството и организъмът на живия Бог. А Христос е главата на църквата. Някой е казал, че ако църквата не ти е майка, то и Господ не ти е Баща. Вероятно е имал предвид значението на богослуженията за вярващия.

Цитатът от I Тимотей 3 глава говори за това, че църквата, която е сбор от вярващи хора трябва да бъде стълб и подпора на истината. Това включва църквата като духовна институция с важно положително значение в този свят. Истината е една –учението на Христос, всяко друго нещо е човешка или дяволска измислица.

Както не е добре за човека да бъде сам, така не е добре и за вярващия да се отделя от богослужението. Богослужението за повярвалия човек е нещо като духовен институт, в който всяко посещение е от особена важност, понеже Бог говори в сърцето на човека за поучение и изобличение. Посещенията са важни, защото там човек служи на Господа.

Срещал съм различни мнения по този въпрос. Някои от новоповярвалите са казвали: „Не всички, които ходят на църква стоят добре пред Бога.” И започват да говорят за слабостите им. Ние обаче не трябва да гледаме на хора, защото ако гледаме на човешките несъвършенства, ще се разочароваме, но ако гледаме на Господа, няма да се разочароваме. Други казват: „Защо пък обезателно трябва да ходим на църква?” Трети се оправдават и споделят: „Не може ли вместо в църква, да се моля в къщи? Нали все е молитва?”

Някои смятат, че в почивният ден, определен за богослужение, например, могат да отидат на пазар и да си свършат някоя работа. Съществуват и други неща, които се казват като извинения, но нашата тема е: „Защо трябва да ходим на богослужение?“ Искам тук да изброя само някои неща:

Трябва да ходим на богослужение, понеже Бог така е наредил и в Стария, и в Новия Завет. Деяния 2:42, 46 „И те постоянстваха в поучението на апостолите, в общението, в Господната вечеря и в молитвите.“, „И всичките вярващи бяха заедно... и всеки ден прекарваха единодушно в храма (църквата).“ Деяния 4:32 „А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа...“

От тези стихове става ясно, че вярващите имаха нужда да се събират и да бъдат заедно. Това ги правеше единни, сплотени, като едно семейство. Въпреки че в ранната църква имаше много хора, те бяха единни и това носеше благословения.

Притчи 18:1 казва: „Който се отлъчва от другите, търси само своето желание и се противи на всеки здрав разум.“ Трябва да ходим на богослужение, защото там ще се срещаме с Божието присъствие. Бог е обещал да обитава в събранието на Неговите избрани. Лука 2:49 „А Той (Иисус) им рече: Защо да ме търсите? Не знаете ли, че трябва да се намеря в дома на Отца ми?“ С други думи, аз трябва да бъда и да пребъдвам в Божия храм.

Бог е навсякъде, но присъствието Му не е в ресторанта, не е в дискотеката, кафенето или на улицата. Присъствието Му е в църквата и там Той очаква своите си. Църквата принадлежи на Бога. Тя е дом за молитва и среща с Господ.

Трябва да ходим на богослужение, защото в църквата се създава атмосфера, по-различна от ежедневието в къщи. В богослужението, слушайки проповедта, човек започва да мисли за себе си, за слабостите си, сравнява живота си с Божието слово, получава изобличения и много хора осъзнават повече своята недостатъчност. Тогава човек започва да копнее за един по-благороден характер.

В богослуженията ние можем да прославим Господа, можем да дадем свидетелство, което да насърчи другите. Псалм 84:2,4 „Душата ми копнее, дори примира за дворовете Господни... блажени тези, които живеят в Твоя дом – те винаги ще Те хвалят!“ И наистина това е така. В богослужението всички заедно могат да хвалят Бог с песен, молитва, със свидетелство.

Ходенето на богослужение трябва да има ефект за този, който ходи. Добре е да отиваме в църква с молитвен дух, с оправени взаимоотношения с хора и с Бог, и с мир. Трябва да бъдем готови да имаме и разтворено сърце, за да приемаме от Бога в богослужението. Човек, който ходи там, а не е позволил на Бог да докосне сърцето му,

няма да има полза. Вижете написаното в Лука 18 глава, от 9 до 14 стих!

Защо е необходимо да ходим на богослужение? Представете си, че всички хора от една църква спрат да ходят на богослужение. Какво ще стане? Ще функционира ли тялото на Христос в съгласие? Ще съществува ли организъмът и семейството, които Бог е планирал?

Задаваме ли си въпроса: „Кой е тогава онзи дух, който отклонява човека редовно от богослужение?” Защото чуйте какво е писано в Евреи 10:25 „Като не преставаме да се събираме заедно (в църквата), както някои имат обичай да престават (да ходят на църква).”

Много пъти съм слушал вярващи да казват: „Пропуснах да отида на богослужение, а било толкова хубаво.” Веднъж един духовен брат ми сподели: „Отсъствах от града и пропуснах няколко богослужения. Чувствам се празен и нещо ми липсва.” В църквата има църковен живот.

В крайна сметка християнството и богослуженията са нещо сериозно. Какво е богослужението за теб? Място ли е, където да служиш истински на Бога? Защо отиваш там? Как отиваш там? Трябва да сме наясно с това!

От всичко казано до тук, какво мислите сега? Целта е, не само ние да идваме редовно в Божия дом, но да водим и други с нас.

И накрая искам да кажа, че Бог е в контрол на църквите, тоест на хората, които вярват в Него. Това го виждаме в Откровение 2:23 „...и всичките църкви ще познаят, че Аз съм, който изпитвам вътрешности и сърца, и ще въздам на всеки от вас според делата му.”

Ставрофоренсвещеноиконом д-р Милан Радулович